

Vast Comité van Toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Titel: Advies VCI over Wetsvoorstel Internationale Samenwerking (28/09/2020)

Omschrijving van de opdracht:

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van inlichtingen- en veiligheidsdiensten met het oog op het invoeren van wegingsnotities voor de samenwerking met buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdiensten (DOC 55 0956/001)

ADVIES VAN HET VAST COMITÉ I BIJ HET WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 30 NOVEMBER 1998 HOUDENDE REGELING VAN DE INLICHTINGEN- EN VEILIGHEIDSDIENSTEN MET HET OOG OP HET INVOEREN VAN WEGINGSNOTITIES VOOR DE SAMENWERKING MET BUITENLANDSE INLICHTINGEN- EN VEILIGHEIDSDIENSTEN

Bij e-mail van 19 juni 2020 werd het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten door de Voorzitter van de Commissie voor Binnenlandse Zaken, Veiligheid, Migratie en Bestuurszaken van de Kamer van volksvertegenwoordigers gevraagd zijn advies te verlenen bij het vernoemde wetsvoorstel (DOC 55 0956/001).

1. Het Vast Comité I juicht het voorliggend wetsvoorstel toe. Reeds meerdere jaren pleit het Comité voor een wettelijke regeling van de internationale samenwerking van de Belgische inlichtingen- en veiligheidsdiensten.¹

Het wetsvoorstel strekt ertoe de samenwerking van de Veiligheid van de Staat (VSSE) en de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid (ADIV) met inlichtingen- en veiligheidsdiensten van andere landen te voorzien van een formeel juridische grondslag. Centraal staat de weging van het belang van de samenwerkingsrelatie versus de risico's ervan. De weging van de risico's wordt vastgelegd in een zogenaamde 'wegingsnotitie', die de grondslag vormt waarop de samenwerking van de diensten berust. Niet alleen nieuwe, maar ook bestaande samenwerkingsrelaties die worden voortgezet, hebben een dergelijk juridisch fundament nodig.²

Het Comité formuleert in voorliggend advies artikelsgewijs een aantal opmerkingen. In de gevallen dat een tekstuele verduidelijking van het wetsvoorstel een meerwaarde kan bieden voor de rechtsbescherming van de burger of voor de praktische toepassing van de regeling door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten wordt een voorstel van tekstaanpassing toegevoegd.

¹ VAST COMITÉ I, *Activiteitenverslag 1997*, 168; VAST COMITÉ I, *Activiteitenverslag 2007*, 53; VAST COMITÉ I, *Activiteitenverslag 2008*, 109-110; VAST COMITÉ I, *Activiteitenverslag 2009*, 4, 106-107; VAST COMITÉ I, *Activiteitenverslag 2012*, 2 en 95; en VAST COMITÉ I, *Activiteitenverslag 2016*, 119.

² Toelichting bij het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten met het oog op het invoeren van wegingsnotities voor de samenwerking met buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdiensten, *Parl. St. Kamer 2019-2020*, nr. 55-0956/001, 1 en 4.

2. Het wetsvoorstel voegt een nieuw artikel 20/1 toe aan de Wet van 30 november 1998. Het Comité stelt vast dat de auteurs van het wetsvoorstel hierbij inspiratie hebben gevonden in de Nederlandse wetgeving.³ Zoals vermeld, juicht het Comité toe dat de Belgische inlichtingen- en veiligheidsdiensten van een meer uitgebreid en bijzonder wettelijk kader worden voorzien voor wat betreft hun internationale samenwerking. Dat inspiratie werd gevonden in de Nederlandse wetgeving past overigens in de wetsgeschiedenis van beide landen aangaande de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, waar sinds enige jaren aan een wederzijdse kruisbestuiving wordt gedaan.

Momenteel wordt het wettelijk kader voor (inter)nationale samenwerking en uitwisseling van informatie slechts gevormd door de artikelen 19, eerste lid en 20 §3 W.I&V. Artikel 19, eerste lid W.I&V regelt de algemene bevoegdheid tot mededeling en doorgifte van inlichtingen aan derde instanties.⁴ De wetgever was in 1998 echter zelf de mening toebedeeld dat deze bepaling onvoldoende is. Daarom schrijft artikel 20 §3 W.I&V voor dat de Nationale Veiligheidsraad (NVR), onder meer, de internationale samenwerking en informatie-uitwisseling verder moet uitwerken. Via de Richtlijn van 30 september 2016 heeft de Nationale Veiligheidsraad aan deze wettelijke plicht (deels) voldaan.⁵ Van belang voor voorliggend wetsvoorstel is dat deze NVR-richtlijn, net zoals het wetsvoorstel, de modaliteiten regelt van de internationale samenwerking van de VSSE en de ADIV.⁶ Een regeling rond de internationale samenwerking van onze inlichtingen- en veiligheidsdiensten verdient echter een parlementair debat en de transparantie die hiermee gepaard gaat. De basisbeginselen worden daarenboven best door de wetgever vastgelegd. De uitwerking en concrete toepassing kan alsdan in een NVR-richtlijn bepaald worden.

Indien voorliggend wetsvoorstel door het parlement wordt goedgekeurd, behoeft betrokken NVR-richtlijn, als juridisch ondergeschikte rechtsnorm, een aanpassing en actualisering.⁷

De algemene zorgplicht tot internationale samenwerking

³ Meer bepaald in artikel 88 van de Nederlandse Wet van 26 juli 2017 houdende regels met betrekking tot de inlichtingen- en veiligheidsdiensten alsmede wijziging van enkele wetten.

⁴ Artikel 19, eerste lid W.I&V: *“De inlichtingen- en veiligheidsdiensten delen de inlichtingen bedoeld in artikel 13, tweede lid, slechts mee aan de betrokken ministers en de betrokken gerechtelijke en administratieve overheden, aan de politiediensten en aan alle bevoegde instanties en personen overeenkomstig de doelstellingen van hun opdrachten alsook aan de instanties en personen die het voorwerp zijn van een dreiging bedoeld in de artikelen 7 en 11.”*

⁵ De Richtlijn van 30 september 2016 van de Nationale Veiligheidsraad ‘aangaande de relaties van de Veiligheid van de Staat (VSSE) en de Algemene Dienst Inlichtingen en Veiligheid (ADIV) met buitenlandse inlichtingendiensten’.

⁶ Er werd geopteerd om deze (kwaliteitsvolle) NVR-richtlijn te classificeren (niveau Vertrouwelijk). Het Comité begrijpt niet waarom dit document dient geclassificeerd te worden. Het betrokken document bevat geen operationele gegevens, noch operationele methodologieën, noch andersoortige gevoelige gegevens. Te meer omdat de NVR-richtlijn een onderdeel vormt van het juridisch toetsingskader voor het internationaal handelen van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, zijn er volgens het Comité geen redenen om een dergelijk document blijvend te classificeren.

⁷ De vraag rijst eveneens of de NVR-richtlijn van 30 september 2016 aangepast en geactualiseerd moet worden ten gevolge van de inwerkingtreding van de Gegevensbeschermingswet van 30 juli 2018. Aangezien de betrokken NVR-richtlijn niet het voorwerp van voorliggend advies uitmaakt, wordt hier niet dieper op ingegaan.

3. Artikel 2 van het wetsvoorstel heft de laatste zin van artikel 20 §1 W.I&V op. Deze zin luidt: *“De inlichtingen- en veiligheidsdiensten zorgen er eveneens voor dat er samenwerking is met de buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdiensten.”*

Voluit luidt artikel 20 §1: *“De inlichtingen- en veiligheidsdiensten, de politiediensten, de administratieve en gerechtelijke overheden zorgen voor een zo doeltreffend mogelijke wederzijdse samenwerking. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten zorgen er eveneens voor dat er samenwerking is met de buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdiensten.”* Via deze bepaling creëerde de wetgever in 1998 een algemene zorgplicht tot samenwerking in hoofde van de Belgische inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Hierdoor moeten de VSSE en de ADIV op nationaal én internationaal niveau samenwerken met andere instanties. Dit voorschrift veruitwendigt het belang dat de wetgever hecht aan samenwerking en informatie-uitwisseling door de Veiligheid van de Staat (VSSE) en de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid (ADIV) met gerechtelijke, bestuurlijke en politionele overheidsinstanties alsook met buitenlandse partnerdiensten.

Van belang voor voorliggend wetsvoorstel is dat een onderscheid dient gemaakt te worden tussen enerzijds de algemene zorgplicht tot samenwerking en anderzijds of een buitenlandse dienst in aanmerking komt voor samenwerking en welke vormen die samenwerking mag aannemen. Het wetsvoorstel focust zich op het tweede aspect (meer bepaald in artikel 3 dat een nieuw artikel 20/1 in de Wet van 30 november 1998 invoegt). Gelet op het belang van samenwerking binnen de internationale inlichtingengemeenschap, beveelt het Comité sterk aan om de algemene zorgplicht tot internationale samenwerking zoals vastgelegd in artikel 20 §1, tweede zin W.I&V, te behouden en, zo nodig, zelfs te versterken.

Het internationale samenwerkingsbeleid van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

4. Het Comité sluit zich aan bij de keuze van de auteurs van het wetsvoorstel om de verantwoordelijkheid van de internationale samenwerking van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten expliciet in handen te leggen van de regering, vertegenwoordigd door de bevoegde minister. Deze keuze blijkt duidelijk uit de toestemmingsprocedure zoals vastgelegd in het ontworpen artikel 20/1 §1, vierde lid W.I&V. Het Comité beveelt aan om dit principe meer nadrukkelijk te verwoorden in het wetsvoorstel.

In het licht van deze bemerking stelt het Comité voor om het ontworpen artikel 20/1 §1, eerste lid W.I&V aan te vullen met volgende zin:

“De Nationale Veiligheidsraad bepaalt het internationale samenwerkingsbeleid van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.”

De actoren waarover een weging vereist wordt

5. Artikel 3 van het wetsvoorstel voegt een nieuw artikel 20/1 toe aan de Wet van 30 november 1998. Het artikel bepaalt dat de VSSE en de ADIV bevoegd zijn tot het aangaan van samenwerkingsrelaties met daarvoor in aanmerking komende inlichtingen- en veiligheidsdiensten van andere landen. Het artikel bepaalt vervolgens welke voorwaarden gerespecteerd moeten worden bij het beantwoorden van de vraag of een Belgische inlichtingen- en veiligheidsdienst kan overgaan tot het aangaan van een samenwerkingsrelatie en, zo ja, wat de aard en intensiteit van de beoogde samenwerking kan zijn rekening houdende met de betrokken afweging.

In het wetsvoorstel beperken de auteurs de voorgestelde regeling tot de *“inlichtingen- en veiligheidsdiensten van andere landen”*. Het Comité beveelt aan om deze regeling uit te breiden naar de inlichtingen- en veiligheidsdiensten *“, van internationale organisaties en van niet-statelijke georganiseerde gewapende groeperingen zoals gedefinieerd in het internationaal humanitair recht”*.⁸ De praktijk leert dat ook dergelijke internationale samenwerkingsrelaties nood hebben aan een duidelijk wettelijk kader.⁹

De weging van een beoogde samenwerking

6. Het ontworpen artikel 20/1 §1 W.I&V vereist dat, voorafgaand aan het aangaan van een samenwerkingsrelatie, een beoordeling/weging van de betrokken buitenlandse dienst gemaakt moet worden. Het derde lid van het ontworpen artikel 20/1 §1 W.I&V somt een aantal wegingscriteria op die hierbij indachtig gehouden moeten worden. Deze hebben zowel betrekking op de buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst waar mogelijks een samenwerkingsrelatie mee wordt aangegaan (of verdergezet) alsook op het land waar deze dienst onderdeel van uitmaakt. Het Comité kan over deze wegingscriteria volgende bemerkingsen en aanbevelingen formuleren.

De wettelijke wegingscriteria

7. Het voorgestelde wegingscriterium onder b) stelt dat rekening gehouden moet worden met *“de eerbiediging van de mensenrechten door het desbetreffende land”*. Gelet op de aard van dit criterium begrijpt het Comité dat dit samenhangt met het wegingscriterium onder a). Deze stelt dat rekening gehouden moet worden met *“de democratische inbedding van de dienst in het desbetreffende land”*. Het Comité onderschrijft ten volle beide wegingscriteria. Wel is het van oordeel dat een verduidelijking van beide criteria in de wet zelf niet enkel de rechtsbescherming ten goede zou komen, maar eveneens de VSSE en de ADIV zou ondersteunen bij de praktische toepassing ervan.

Vooreerst kan vastgesteld worden dat de mate van respect voor de mensenrechten door het desbetreffende land beoordeeld kan worden in het licht van het feit dat het betrokken land internationale mensenrechtenverdragen heeft goedgekeurd en geratificeerd en of ze deze mensenrechtenverdragen in de praktijk naleeft. Ook is het van belang of de buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst in verband wordt gebracht met schendingen van mensenrechten. Meer algemeen, kan daarnaast gekeken worden naar het algehele politieke bestel van het desbetreffende land, de positie die de buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst daarin inneemt en de positie en het optreden van de politiediensten en de krijgsmacht van het betrokken land. Laatstgenoemden zijn voor voorliggend wetsvoorstel van belang aangezien ze een (belangrijke) afnemer kunnen zijn van de inlichtingen van een inlichtingen- en veiligheidsdienst waarmee de VSSE en/of de ADIV een samenwerkingsrelatie onderhouden. Tot slot is het Comité van oordeel dat een democratische inbedding van de buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst pas ten volle mogelijk is door het bestaan van onafhankelijk toezicht.

In het licht van deze bemerkingsen beveelt het Comité aan om de bepaling onder a) en b) te herformuleren en hernummeren als volgt:

⁸ Zie in dit kader o.m. artikel 141bis Sw

⁹ VAST COMITÉ I, *Activiteitenverslag 2017*, 4-11 (II.1. Een klacht over drie operaties van de ADIV).

*“a) het algehele politieke bestel, en het democratisch en rechtsstatelijk gehalte van het land waartoe de buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst behoort, waaronder de goedkeuring en ratificatie van internationale mensenrechtenverdragen, de eerbiediging van de mensenrechten door het desbetreffende land en de positie en het optreden van de politiediensten en krijgsmacht van het desbetreffende land;
b) de positie van de inlichtingen- en veiligheidsdienst in het desbetreffende land, waaronder het bestaan van onafhankelijk toezicht op de dienst, alsook de eerbiediging van de mensenrechten door de desbetreffende dienst;”.*

8. Het voorgestelde wegingscriterium onder f) stelt dat rekening gehouden moet worden met *“het door de desbetreffende dienst geboden niveau van gegevensbescherming”*. Aangezien hier verwezen wordt naar het recht op bescherming van persoonsgegevens, naar de uitvoering en toepassing ervan en aangezien dit een mensenrecht is dat beschermd wordt door diverse internationale mensenrechtenverdragen, beveelt het Comité aan om dit wegingscriterium te hernummeren naar c). Hierdoor geschiedt een logische verderzetting van het voorgestelde wegingscriteria onder a) en b).

9. Het voorgestelde wegingscriterium onder d) stelt dat rekening gehouden moet worden met *“de wettelijke bevoegdheden en mogelijkheden van de dienst in het desbetreffende land, in het bijzonder of deze beschikt over opsporingstaken, en het toezicht daarop”*.

Vooreerst onderschrijft het Comité het wetsvoorstel ten volle wanneer het stelt dat ‘de mogelijkheden’ van een buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst van belang zijn bij een voorliggende weging. Aangezien de ontworpen bepaling de begrippen ‘mogelijkheden’ en ‘bevoegdheden’ afzonderlijk vermelden, leest het Comité het begrip mogelijkheden niet als de juridische mogelijkheden (oftewel de bevoegdheden) maar als de technische mogelijkheden (bijv. het beschikken van bepaalde technisch apparatuur en capaciteiten) en zelfs de mogelijkheden op vlak van personeelscapaciteit en budget.

Het Comité beveelt aan dat niet enkel rekening gehouden wordt met de bevoegdheden en mogelijkheden van een buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst, maar eveneens met de opdrachten (lees: de taakstelling) en het daadwerkelijk optreden van de betrokken dienst.

In dit kader rijst de vraag waarom in het voorgestelde wegingscriterium enkel rekening moet gehouden worden met de bevoegdheden *“in het desbetreffende land”*. Minstens even belangrijk zijn de (opgedragen) activiteiten in het buitenland, waaronder op Belgisch grondgebied. In dit kader dient daarenboven verwezen te worden naar de opdracht van de VSSE en de ADIV om toezicht uit te oefenen op de activiteiten van buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdiensten op Belgisch grondgebied (artt. 7, 3°/1 en 11, §1, 5° W.I&V). De onderzoeksresultaten die de Belgische inlichtingendiensten in dit kader hebben ingewonnen, dienen zonder meer meegenomen te worden in een weging voorafgaand aan een mogelijke samenwerkingsrelatie of een periodieke evaluatie van een bestaande samenwerking.

De vraag rijst eveneens wat de auteurs van het wetsvoorstel bedoelen met het begrip ‘opsporingstaken’? Wordt hiermee enkel verwezen naar de opsporingshandelingen in het kader van het inlichtingenwerk van een buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst, of ook naar eventuele politionele opsporingshandelingen van gerechtelijke en/of bestuurlijke aard? Indien politionele opsporingshandelingen worden bedoeld, stelt het Comité zich de vraag of de auteurs van het wetsvoorstel van mening zijn dat het bezitten van politionele

opsporingsbevoegdheden als een belemmering/risico beschouwd moet worden voor de betrokken internationale samenwerking?¹⁰

Tot slot, en in overeenstemming met de eerder door het Comité gegeven bemerking, wordt voorgesteld om de woorden *“en het toezicht daarop”* onder bepaling d) te schrappen en, onder aangepaste vorm, onder te brengen onder b).

In het licht van voorgaande bemerkingen beveelt het Comité aan om de bepaling onder d) te herformuleren als volgt:

“d) de opdrachten, bevoegdheden en mogelijkheden van de desbetreffende dienst, en de wijze waarop de dienst deze opdrachten en bevoegdheden uitoefent;”.

10. Het voorgestelde wegingscriterium onder c) stelt dat rekening gehouden moet worden met *“de professionaliteit en de betrouwbaarheid van de desbetreffende dienst”*. In het licht van voorgaande bemerkingen beveelt het Comité aan om deze bepaling te hernoemen naar e).

11. In de gedachte om, ter bevordering van het respect voor de mensenrechten, een duidelijker onderscheid te maken tussen de wegingscriteria die eerder een mogelijke belemmering/risico vormen voor het aangaan van een buitenlandse samenwerkingsrelatie en deze die eerder als mogelijke opportuniteit/kans aanzien moeten worden, adviseert het Comité om het voorgestelde wegingscriterium onder e), zijnde *“de mate van wederkerigheid (quid pro quo)”* niet als een afzonderlijk wegingscriterium in het derde lid op te nemen. Het wederkerigheidsbeginsel vertaalt zich immers veeleer als een operationeel belang of opportuniteit, en dus niet als risico. Of er binnen de samenwerking met een buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst rekening gehouden wordt met dit beginsel, en in welke mate, voor welke aangelegenheden en al niet ‘dossier’- of ‘onderzoeksdomein’-overschrijdend, maakt onderdeel uit van het samenwerkingsbeleid met betrokken dienst.

12. Van dezelfde orde zouden de woorden *“in ieder geval”* in het ontworpen derde lid, zijnde *“Bij de weging als bedoeld in het tweede lid worden in ieder geval de volgende criteria betrokken:”*, eveneens geschrapt dienen te worden. Dit voorstel moet samen gelezen worden met de door het Comité voorgestelde toevoeging in nummer 17.

Toestemmingsprocedure

13. Het vierde lid van het ontworpen artikel 20/1 §1 W.I&V bepaalt dat *“(e)en samenwerkingsrelatie met een inlichtingen- en veiligheidsdienst van een ander land (...) pas wordt aangegaan, indien daartoe door de bevoegde minister voorafgaandelijk toestemming is verleend.”*. Om redenen van rechtszekerheid adviseert het Comité vooreerst dat een dergelijke toestemming schriftelijk gebeurt.

Het Comité onderschrijft daarnaast het standpunt van de auteurs van het wetsvoorstel om de voorgestelde toestemmingvereiste niet enkel op te leggen bij nieuwe, maar ook bij bestaande samenwerkingsrelaties.¹¹

¹⁰ In de Nederlandse Wet van 26 juli 2017 wordt een dergelijk criterium niet in de wet opgenomen. De Nederlandse toezichthouder op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten CTIVD neemt dit wel, als objectief gegeven, mee in haar evaluaties van de internationale werkzaamheden van de Nederlandse inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

¹¹ *Supra*, pag.1, vn. 2

14. Zoals vermeld, sluit het Comité zich aan bij de keuze van de auteurs van het wetsvoorstel dat de eindverantwoordelijkheid van de internationale samenwerkingsrelaties ook voor de VSSE en de ADIV in handen dient te liggen van de regering, vertegenwoordigd door de bevoegde minister. Dit vereist een ministeriële toestemming.

15. Indien het parlement overweegt om – net zoals in de Nederlandse regelgeving – de minister een delegatiebevoegdheid toe te kennen, adviseert het Comité hetgeen volgt.

Om redenen van rechtszekerheid wordt vooreerst best geopteerd om de beslissingsmacht ‘schriftelijk’ te delegeren, en dit exclusief aan het diensthoofd van de betrokken inlichtingen- en veiligheidsdienst.

Ten tweede wordt best voorzien in een informatieplicht voor het betrokken diensthoofd om zijn bevoegde minister zo spoedig mogelijk van zijn toestemming te informeren en dit voor de daadwerkelijke samenwerking.

Daarnaast adviseert het Comité om uitdrukkelijk in de wet in te schrijven dat de bevoegde minister de bevoegdheid heeft om de toestemming van het diensthoofd te hervormen. Hoewel een dergelijke hervormingsbevoegdheid eigen is aan een delegatiebevoegdheid (in combinatie met het hiërarchisch gezag van de bevoegde minister), is het Comité de mening toebedeeld dat een uitdrukkelijke wettelijke bevestiging in deze noodzakelijk is om elk mogelijke onduidelijkheid te vermijden.¹²

Tot slot beveelt het Comité aan dat, indien de mogelijkheid van een delegatie wordt gevolgd, een dergelijke delegatie niet mogelijk is indien gebruik wordt gemaakt van de (door het Vast Comité I voorgestelde) uitzondering (*infra*, nr. 17) wanneer de bedoeling van de VSSE of de ADIV bestaat in het doorgeven van persoonsgegevens of in het opzetten van operaties.

In het licht van deze bemerkingen beveelt het Comité aan om het ontworpen vierde lid ter herformuleren als volgt:

“Een samenwerkingsrelatie met een inlichtingen- en veiligheidsdienst van een ander land, een internationale organisatie of een niet-statelijke georganiseerde gewapende groepering wordt pas aangegaan, indien daartoe door de bevoegde minister voorafgaandelijk schriftelijke toestemming is verleend. Een toestemming omvat de aard en de intensiteit van de samenwerkingsrelatie in functie van de resultaten van de weging, rekening houdende met de richtlijnen van de Nationale Veiligheidsraad. Behalve wanneer een beroep wordt gedaan op de in de derde paragraaf bedoelde uitzondering, kan de bevoegde minister het verlenen van toestemming schriftelijk delegeren aan het betrokken diensthoofd. Elke door het diensthoofd goedgekeurde samenwerking wordt voor de uitvoering ervan ter kennis gebracht van de bevoegde minister. Deze kan een door het diensthoofd verleende toestemming te allen tijde hervormen.”

Aanvullend kan nog medegedeeld worden dat een ministerieel delegatiebesluit eventueel territoriaal beperkt kan worden (bv. tot de toestemming van de samenwerkingsrelaties met

¹² Eenzelfde werkwijze werd overigens gehanteerd in artikel 44/3, 1°, derde lid W.I&V m.b.t. de veiligheidsintercepties van de ADIV waar volgende zin staat: “*onverminderd iedere latere beslissing van de Minister van Landsverdediging*”.

de inlichtingen- en veiligheidsdiensten van de EU-landen). Dergelijke mogelijkheid is eigen aan een delegatiebevoegdheid en behoeft geen wetgevend initiatief.

16. Het vijfde lid van het ontworpen artikel 20/1 §1 W.I&V creëert in hoofde van het diensthoofd van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten de plicht om een bestaande weging te evalueren indien omstandigheden daartoe aanleiding geven. De toelichting bij het wetsvoorstel verduidelijkt dat een bestaande samenwerkingsrelatie in de loop der tijd aan verandering onderhevig kan zijn, en dit zowel in positief als negatief opzicht.

Het Comité stelt vast dat het ontworpen artikel 20/1 W.I&V niet voorziet in een algemene periodieke evaluatie van de bestaande wegingen. Een dergelijke werkwijze is evenwel verdedigbaar gezien een periodieke evaluatie een moment creëert waarbij een inlichtingen- en veiligheidsdienst zich verplicht de vraag moet stellen of er gewijzigde omstandigheden zijn die eventueel een wijziging in de samenwerkingsrelatie doet opdringen (bv. schendingen van de mensenrechten door het land waartoe de dienst behoort, spionageactiviteiten van de dienst op Belgisch grondgebied).

In het licht van voorgaande bemerking beveelt het Comité aan om een nieuw laatste lid aan paragraaf 1 toe te voegen, luidende:

“Onverminderd het vorige lid, worden de wegingsnotities van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten periodiek geëvalueerd. De periodiciteit wordt bepaald door de Nationale Veiligheidsraad, op gezamenlijk voorstel van de bevoegde ministers.”.

Ter verduidelijking kan desgevallend geopteerd worden om het begrip ‘wegingsnotitie’ in artikel 3 W.I&V nader te omschreven: *“22° “wegingsnotitie”: de vastlegging van de uitkomst van de weging als bedoeld in artikel 20/1, §1, tweede lid en van de aard en intensiteit van de samenwerkingsrelatie met de desbetreffende buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst;”.*

De ernstige en imminente dreiging voor de nationale veiligheid als eerste uitzondering

17. Het Comité stelt vast dat het wetsvoorstel zich focust op het bepalen van de wegingscriteria die een belemmering en risico vormen voor het aangaan van een bepaalde buitenlandse samenwerkingsrelatie. Het Comité leert hieruit dat de auteurs van het wetsvoorstel de gedachte onderschrijven dat een weging van een buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst en van het desbetreffende land in hoofdzaak ertoe strekt te vermijden dat de VSSE en de ADIV samenwerken en informatie uitwisselen met diensten die de Belgisch en internationaal erkende rechtsprincipes en waarden niet volgen, of om een samenwerking te beperken tot bepaalde vormen. De toelichting bij het wetsvoorstel stelt hieromtrent dat *“(h)et aangaan van samenwerkingsrelaties met diensten van landen waar onvoldoende waarborgen heersen inzake democratische inbedding en respect voor de mensenrechten, (...) problematisch (kunnen) zijn. De geest van de wet verwacht immers dat gegevens die op onrechtmatige wijze zijn bekomen niet aanvaard worden.”.*¹³

De auteurs van het wetsvoorstel hebben evenwel ook aandacht voor het feit dat een mogelijke samenwerkingsrelatie eveneens rekening moet houden met elementen die eerder te kwalificeren zijn als mogelijke opportuniteiten en kansen voor de Belgische inlichtingen-

¹³ Parl. St. Kamer 2019-2020, nr. 55-0956/001, 3.

en veiligheidsdiensten: *“De invulling van de samenwerking moet echter ook samenhangen met het nationale veiligheidsbelang dat ermee gediend wordt. Hoe groter dat belang, hoe meer risico’s in de samenwerking kunnen en moeten worden geaccepteerd. Het wetsvoorstel laat hiervoor ruimte, indien daar zwaarwegende operationele redenen voor zijn.”*. Het Comité beveelt aan om dit principe in de wet zelf op te nemen, meer bepaald in een nieuwe paragraaf dat aan het ontworpen artikel 20/1 wordt toegevoegd. Het Comité wenst wel op te merken dat het criterium ‘zwaarwichtige operationele redenen’ niet altijd het meest aangewezen uitzonderingscriterium is. Er kunnen immers ook zwaarwichtige operationele redenen zijn in minder zwaarwichtige onderzoeken.

In het licht van deze bemerkingen beveelt het Comité aan om een nieuwe paragraaf aan artikel 22/1 toe te voegen, die als volgt zou kunnen luiden:

“§2. Enkel wanneer er een ernstige en imminente dreiging bestaat voor de nationale veiligheidsbelangen opgesomd in de artikelen 7 en 11, kan een inlichtingen- en veiligheidsdienst een samenwerkingsrelatie aangaan met een buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst die niet mogelijk is gelet op een gedane weging zoals bedoeld in paragraaf 1, tweede lid.”

De punctuele inlichtingenverstrekking om hoogdringende en gewichtige redenen als tweede uitzondering

18. Het ontworpen artikel 20/1 §2 W.I&V – die paragraaf 3 zou worden indien het door het Comité gedane voorstel in nr. 17 wordt gevolgd – creëert de mogelijkheid voor de inlichtingen- en veiligheidsdiensten om gegevens aan een buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst te verstrekken ook al bestaat er (nog) geen goedgekeurde samenwerkingsrelatie met betrokken buitenlandse dienst.

Het wetsvoorstel koppelt deze wettelijke mogelijkheid aan de aanwezigheid van *“een dringende en gewichtige reden”*. Het Comité begrijpt hieronder de situatie waarbij bijvoorbeeld de VSSE en/of de ADIV over gegevens beschikken die wijzen op een nakende terroristische aanslag in een land waar met de desbetreffende inlichtingen- en veiligheidsdienst (nog) geen samenwerkingsrelatie bestaat. Op andere plaatsen in de Wet van 30 november 1998 wordt eveneens deze voorwaarde gesteld (*i.c.* voor de dringende aanwending van specifieke en uitzonderlijke inlichtingenmethoden; artt. 18/3 §3 en 18/10 §4 W.I&V). Het Comité beveelt aan om, net zoals in deze andere procedures, gebruik te maken van het begrip *“hoogdringende”*.

Een tweede toepassingsvoorwaarde van een dergelijke inlichtingenverstrekking is dat de verstrekking dient te geschieden *“in het kader van een goede taakuitvoering”* van de VSSE en/of de ADIV. Op andere plaatsen in de Wet van 30 november 1998, meer bepaald in de wetsbepalingen die de inlichtingenmethoden regelen (artt. 14 tot 18/17 W.I&V), wordt deze voorwaarde omschreven als *“, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten,”*. Desgevallend zou deze woordengroep ook in artikel 20/1, §2 overgenomen kunnen worden. Het Comité begrijpt hieronder tevens dat een dergelijke inlichtingenverstrekking niet onverenigbaar mag zijn met de nationale veiligheidsbelangen die de betrokken Belgische inlichtingen- en veiligheidsdienst moet beschermen.

19. Gelet op het uitzonderingskarakter is het Comité van oordeel dat het bestaan van een dergelijke regeling gerechtvaardigd is. Het Comité stelt zich wel de vraag waarom betrokken

bepaling spreekt van het doorgeven van “geëvalueerde of ongeëvalueerde gegevens”. Het Comité vermoedt dat de auteurs duidelijk wensen te maken dat de doorgifte van beide categorieën mogelijk is. Indien dit het geval is, kan beter louter het begrip ‘gegevens’ worden gebruikt. De huidige Wet van 30 november 1998 kent daarenboven het begrip (al dan niet) ‘geëvalueerde gegevens’ niet. Indien het wetsvoorstel met betrokken terminologie een specifieke invulling beoogt, adviseert het Comité om dit begrip wettelijk nader uit te werken (bijv. dit wettelijk definiëren in artikel 3 W.I&V). Hierbij moet wel indachtig gehouden worden dat actueel, krachtens artikel 19, eerste lid W.I&V, de VSSE en de ADIV uitsluitend inlichtingen aan derde instanties mogen verstrekken die voor de eigen taakstelling relevant zijn. Gegevens die ingewonnen werden maar die niet relevant zijn, dienen vernietigd te worden.

20. Het ontworpen tweede lid van artikel 20/1 §2 koppelt bedoelde gegevensverstrekking aan de toelating van de minister van Justitie (voor wat betreft de VSSE) en de minister van Landsverdediging (voor wat betreft de ADIV). Gelet op de in het eerste lid gestelde materiële voorwaarde dat een dergelijke gegevensverstrekking enkel mogelijk is bij aanwezigheid van ‘een dringende (...) reden’, is de betrokken toelatingsprocedure in wezen een hoogdringendheidsprocedure.¹⁴

Het tweede lid in zijn huidige vorm werpt diverse vragen op. Vooreerst is het niet duidelijk of de toestemming van de minister schriftelijk moet gegeven worden, of als deze ook mondeling kan plaatsvinden. Gelet op de hoogdringendheid kan een mondeling toestemming in voorliggende procedure gerechtvaardigd zijn, doch in dergelijk geval moet een wettelijke procedure worden voorzien waarin de minister zo spoedig mogelijk zijn mondelinge toestemming schriftelijk dient te bevestigen. Ten tweede is de volgende zin onduidelijk: “Die toestemming wordt binnen de 48 uren schriftelijk nader toegelicht in een motivering van de concrete samenwerkingsactiviteit.”. Deze zin is onduidelijk over wat de bevoegde minister moet doen, en aan welke verplichtingen de betrokken inlichtingen- en veiligheidsdienst onderworpen is. Het Comité beveelt aan om het tweede lid te herschrijven, rekening houdende met de vermelde bemerkingen en vragen.

21. Het ontworpen derde lid van artikel 20/1 §2 W.I&V creëert een informatieplicht aan het Vast Comité I. Het Comité beveelt aan om nader te bepalen in wiens hoofde een kennisgevingsplicht geldt (de VSSE/ADIV of de minister). Tot slot beveelt het Comité aan dat verduidelijkt wordt dat een dergelijk kennisgeving moet plaatsvinden vanaf de schriftelijke bevestiging ervan.

Procedurele waarborgen bij het daadwerkelijk samenwerken

22. Het ontworpen artikel 20/1 W.I&V geeft geen aandacht aan de concrete samenwerkingsvormen dat de VSSE en de ADIV met buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen hebben noch aan de modaliteiten en procedurele waarborgen die indachtig gehouden moeten worden bij het daadwerkelijk samenwerken.

Algemeen gesteld, bestaan binnen de internationale samenwerking tussen inlichtingen- en veiligheidsdiensten diverse samenwerkingsvormen: het uitwisselen van strategische

¹⁴ Vermeldenswaardig in dit kader is dat de Wet van 30 november 1998 reeds een ministeriële hoogdringendheidsprocedure bevat voor wat betreft de inzet van uitzonderlijke inlichtingenmethoden (cf. art. 18/10 §4, negende lid W.I&V).

analyses, het uitwisselen van punctuele (persoons)gegevens, het uitvoeren van gezamenlijke operaties en het verstrekken van technisch-operationele ondersteuning (bijv. ter beschikking stellen van materiaal), edm. Vanuit een meer ondersteunende invalshoek kan eveneens algemene informatie worden uitgewisseld, kan er een uitwisseling zijn van de door de diensten aangewende operationele methodologieën en werkprocessen, en kunnen opleidingen gegeven worden of gezamenlijke oefeningen gehouden worden. Om in een goede verbinding te voorzien, zouden eveneens verbindingsofficieren en centrale contactpunten tussen twee of meerdere diensten kunnen worden geïnstalleerd.

Het Comité adviseert om in het wetsvoorstel aandacht te schenken aan bepaalde procedurele waarborgen die de inlichtingen- en veiligheidsdiensten indachtig moeten houden gedurende een samenwerking. Een dergelijke werkwijze versterkt de door de wetgever reeds toegepaste werkwijze in de Gegevensbeschermingswet (GBW). Zo bepaalt artikel 93, eerste lid GBW dat *'(p)ersoonsgegevens (...) slechts (mogen) worden doorgegeven aan een land dat geen lid is van de Europese Unie of een internationale organisatie, indien dat land of die organisatie een passend beschermingsniveau en de naleving van de andere bepalingen van deze ondertitel waarborgt.'* Deze bepaling verduidelijkt vervolgens hoe een inlichtingen- en veiligheidsdienst dit passend beschermingsniveau kan aantonen of verzekeren (tweede en derde lid). Artikel 94, 4° GBW bepaalt op zijn beurt dat *'(i)n afwijking van artikel 93 (...) een doorgifte van persoonsgegevens aan een land dat geen lid is van de Europese Unie of aan een internationale organisatie, hetwelke geen waarborgen biedt voor een passend beschermingsniveau, slechts mag plaatsvinden wanneer (...) de doorgifte noodzakelijk (...) is ter vrijwaring van een zwaarwegend algemeen belang'*.

In concreto beveelt het Comité aan om in artikel 93 GBW een vierde lid toe te voegen waardoor een verbinding wordt gemaakt met de regeling in het ontworpen artikel 20/1 W.I&V. Een dergelijke verbinding zou als volgt kunnen luiden: *"De beoordelingen bedoeld in het eerste en het tweede lid of de in het derde lid bedoelde veiligheidsclausules worden opgenomen in de wegingsnotities zoals bedoeld in artikel 20/1 van de wet van 30 november 1998."*

Daarnaast wordt geadviseerd om in artikel 94 GBW de woorden *" , onverminderd artikel 20/1 van de wet van 30 november 1998,"* in te voegen tussen de woorden *"In afwijking van artikel 93"* en de woorden *"mag een doorgifte van persoonsgegevens"*. Via een dergelijke invoeging wordt vermeden dat er mogelijk hiaat of tegenstrijdigheid ontstaat tussen de Gegevensbeschermingswet en de regeling bedoeld in het ontworpen artikel 20/1 W.I&V.

Taalkundige opmerkingen

23. Dit deel afsluitend stelt het Comité nog volgende taalkundige verbeteringen voor:

- in §1, eerste lid het woord 'samenwerkingsverbanden' vervangen door het woord 'samenwerkingsrelaties' gezien laatstgenoemde begrip het algemeen aangewende begrip in het wetsvoorstel is. In het tweede lid wordt om eenzelfde reden het woord 'samenwerkingsverband' best vervangen door 'samenwerkingsrelatie';
- in §1, laatste lid van de Nederlandstalige versie de woorden 'hoofd van de dienst' vervangen worden door het woord 'diensthoofd (en in de Franstalige versie de woorden 'chef de service' door 'dirigeant du service'). Laatstgenoemde begrip is het binnen de Wet van 30 november 1998 algemeen aangewende begrip, die in artikel 3, 8° omschreven worden als *"diensthoofd: enerzijds, de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat of, bij verhindering, de dienstdoende administrateur-generaal,*

en anderzijds, het hoofd van de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid van de Krijgsmacht of, bij verhindering, het dienstdoende hoofd”.

Het toezicht uitgeoefend door het Vast Comité I

24. Tot slot kan het belang van de internationale samenwerking en informatie-uitwisseling voor de VSSE en de ADIV niet genoeg onderstreept worden. Deze inlichtingenactiviteit moet echter gepaard gaan met de noodzakelijke controle. In het licht van de rechtsbescherming van de burger heeft de wetgever het laatste decennium een stijgende aandacht in het uitbouwen van corrigerende toezichtmechanismen op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten (o.m. jurisdictioneel toezicht op de BIM-methoden, dwingende corrigerende maatregelen op persoonsgegevensverwerkingen van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten). Ook de internationale samenwerking behoeft een versterkt toezicht.

In het licht van deze bemerking stelt het Comité voor om het ontworpen artikel 20/1 W.I&V aan te vullen met een vierde paragraaf:

“§4. Het Vast Comité I is belast met het toezicht op de internationale samenwerking van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

Het Comité verbiedt een lopende internationale samenwerking wanneer de betrokken inlichtingen- en veiligheidsdienst hiertoe geen toestemming heeft, wanneer deze plaatsvindt buiten de grenzen bepaald door deze toestemming, of wanneer deze op andere wijze onrechtmatig plaatsvindt.

Het Comité verbiedt de inlichtingen- en veiligheidsdiensten om gebruik te maken van de gegevens die verzameld werden in omstandigheden die niet aan de wettelijke voorwaarden voldoen, en beveelt de vernietiging ervan.

De met redenen omklede beslissing van het Comité wordt onverwijld meegedeeld aan het diensthoofd en de bevoegde minister.”

WETSVOORSTEL (DOC 55 0956/001)	VAST COMITÉ I VOORSTELLEN TOT TEKSTAANPASSING
INLICHTINGENWET VAN 30/11/1998	
Artikel 3 W.I&V	
	<u>22° “wegingsnotitie”: de vastlegging van de uitkomst van de weging als bedoeld in artikel 20/1, §1, tweede lid en van de aard en intensiteit van de samenwerkingsrelatie met de desbetreffende buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst;</u>
Artikel 20/1 W.I&V	
§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten zijn bevoegd tot het aangaan van samenwerkingsverbanden met daarvoor in aanmerking komende inlichtingen- en veiligheidsdiensten van andere landen.	§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten zijn bevoegd tot het aangaan van samenwerkingsrelaties met daarvoor in aanmerking komende inlichtingen- en veiligheidsdiensten van andere landen, <u>van internationale organisaties en van niet-statelijke georganiseerde gewapende groeperingen zoals gedefinieerd in het internationaal humanitair recht. De Nationale Veiligheidsraad bepaalt het internationale samenwerkingsbeleid van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.</u>
Voorafgaand aan het aangaan van een samenwerkingsrelatie als bedoeld in het eerste lid weegt de dienst aan de hand van de criteria als bedoeld in het derde lid of kan worden overgegaan tot het aangaan van een samenwerkingsverband en, zo ja, wat de aard en intensiteit van de beoogde samenwerking kan zijn.	Voorafgaand aan het aangaan van een samenwerkingsrelatie als bedoeld in het eerste lid weegt de dienst aan de hand van de criteria als bedoeld in het derde lid of kan worden overgegaan tot het aangaan van een samenwerkingsrelatie en, zo ja, wat de aard en intensiteit van de beoogde samenwerking kan zijn.
Bij de weging als bedoeld in het tweede lid worden in ieder geval de volgende criteria betrokken:	Bij de weging als bedoeld in het tweede lid <u>worden de volgende criteria betrokken:</u>
a) de democratische inbedding van de dienst in het desbetreffende land; b) de eerbiediging van de mensenrechten door het desbetreffende land;	a) <u>het algehele politieke bestel, en het democratisch en rechtsstatelijk gehalte van het land waartoe de buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst behoort, waaronder de goedkeuring en ratificatie van internationale mensenrechtenverdragen, de eerbiediging van de mensenrechten</u>

c) de professionaliteit en betrouwbaarheid van de desbetreffende dienst; d) de wettelijke bevoegdheden en mogelijkheden van de dienst in het desbetreffende land, in het bijzonder of deze beschikt over opsporingstaken, en het toezicht daarop; e) de mate van wederkerigheid (quid pro quo); f) het door de desbetreffende dienst geboden niveau van gegevensbescherming.	<u>door het desbetreffende land en de positie en het optreden van de politiediensten en krijgsmacht van het desbetreffende land;</u> b) <u>de positie van de inlichtingen- en veiligheidsdienst in het desbetreffende land, waaronder het bestaan van onafhankelijk toezicht op de dienst, alsook de eerbiediging van de mensenrechten door de desbetreffende dienst;</u> c) het door de desbetreffende dienst geboden niveau van gegevensbescherming; d) <u>de opdrachten, bevoegdheden en mogelijkheden van de desbetreffende dienst, en de wijze waarop de desbetreffende dienst deze opdrachten en bevoegdheden uitoefent;</u> e) de professionaliteit en de betrouwbaarheid van de desbetreffende dienst.
Een samenwerkingsrelatie met een inlichtingen- en veiligheidsdienst van een ander land wordt pas aangegaan, indien daartoe door de bevoegde minister voorafgaandelijk toestemming is verleend.	Een samenwerkingsrelatie met een inlichtingen- en veiligheidsdienst van een ander land, <u>een internationale organisatie of een niet-statelijke georganiseerde gewapende groepering</u> wordt pas aangegaan, indien daartoe door de bevoegde minister voorafgaandelijk <u>schriftelijke</u> toestemming is verleend. <u>Een toestemming omvat de aard en de intensiteit van de samenwerkingsrelatie in functie van de resultaten van de weging, rekening houdende met de richtlijnen van de Nationale Veiligheidsraad.</u> <u>Behalve wanneer een beroep wordt gedaan op de in de derde paragraaf bedoelde uitzondering, kan de bevoegde minister het verlenen van toestemming schriftelijk delegeren aan het betrokken diensthoofd.</u> <u>Elke door het diensthoofd goedgekeurde samenwerking wordt voor de uitvoering ervan ter kennis gebracht van de bevoegde minister. Deze kan een door het diensthoofd verleende toestemming te allen tijde hervormen.</u>

Het hoofd van de dienst draagt er zorg voor dat indien omstandigheden daartoe aanleiding geven de aard en intensiteit van de samenwerkingsrelatie met een inlichtingen- en veiligheidsdienst van een ander land opnieuw wordt gewogen. Het tweede tot en met vierde lid is van overeenkomstige toepassing.	Het diensthoofd draagt er zorg voor dat indien omstandigheden daartoe aanleiding geven de aard en intensiteit van de samenwerkingsrelatie met een inlichtingen- en veiligheidsdienst van een ander land opnieuw wordt gewogen. Het tweede tot en met vierde lid is van overeenkomstige toepassing.
	<u>Onverminderd het vorige lid, worden de wegingsnotities van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten periodiek geëvalueerd. De periodiciteit wordt bepaald door de Nationale Veiligheidsraad, op gezamenlijk voorstel van de bevoegde ministers.</u>
	<u>§2. Enkel wanneer er een ernstige en imminente dreiging bestaat voor de nationale veiligheidsbelangen opgesomd in de artikelen 7 en 11, kan een inlichtingen- en veiligheidsdienst een samenwerkingsrelatie aangaan met een buitenlandse inlichtingen- en veiligheidsdienst die niet mogelijk is gelet op een gedane weging zoals bedoeld in paragraaf 1, tweede lid.</u>
§ 2. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten zijn in het kader van een goede taakuitvoering bevoegd om op grond van een dringende en gewichtige reden geëvalueerde of ongeëvalueerde gegevens te verstrekken aan een inlichtingen- of veiligheidsdienst van een ander land waarmee geen samenwerkingsrelatie bestaat als bedoeld in paragraaf 1.	<u>§ 3.</u> De inlichtingen- en veiligheidsdiensten zijn, <u>in het belang van de uitoefening van hun opdrachten,</u> bevoegd om op grond van een <u>hoogdringende en gewichtige reden gegevens</u> te verstrekken aan een inlichtingen- of veiligheidsdienst van een ander land, <u>een internationale organisatie of een niet-statelijke georganiseerde gewapende groepering</u> waarmee geen samenwerkingsrelatie bestaat als bedoeld in paragraaf 1.
Een verstrekking als bedoeld in het eerste lid vereist de toestemming van de bevoegde minister. Die toestemming wordt binnen 48 uren schriftelijk nader toegelicht in een motivering van de concrete samenwerkingsactiviteit.	Een verstrekking als bedoeld in het eerste lid vereist de toestemming van de bevoegde minister. Die toestemming wordt binnen 48 uren schriftelijk nader toegelicht in een motivering van de concrete samenwerkingsactiviteit.
Het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten wordt onverwijld op de hoogte gebracht van de toestemming als bedoeld in het tweede lid.	Het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten wordt onverwijld op de hoogte gebracht van de toestemming als bedoeld in het tweede lid.
	<u>§4. Het Vast Comité I is belast met het toezicht op de internationale samenwerking van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.</u>

	<u>Het Comité verbiedt een lopende internationale samenwerking wanneer de betrokken inlichtingen- en veiligheidsdienst hiertoe geen toestemming heeft, wanneer deze plaatsvindt buiten de grenzen bepaald door deze toestemming, of wanneer deze op andere wijze onrechtmatig plaatsvindt.</u> <u>Het Comité verbiedt de inlichtingen- en veiligheidsdiensten om gebruik te maken van de gegevens die verzameld werden in omstandigheden die niet aan de wettelijke voorwaarden voldoen, en beveelt de vernietiging ervan.</u> <u>De met redenen omklede beslissing van het Comité wordt onverwijld meegedeeld aan het diensthoofd en de bevoegde minister.</u>
GEGEVENSBESCHERMINGSWET VAN 30/07/2018	
Artikel 93 GBW	
	(...) <u>De beoordelingen bedoeld in het eerste en het tweede lid of de in het derde lid bedoelde veiligheidsclausules worden opgenomen in de wegingsnotities zoals bedoeld in artikel 20/1 van de wet van 30 november 1998.</u>
Artikel 94 GBW	
In afwijking van artikel 93 mag een doorgifte van persoonsgegevens aan een land dat geen lid is van de Europese Unie of aan een internationale organisatie, hetwelk geen waarborgen biedt voor een passend beschermingsniveau, slechts plaatsvinden wanneer: (...)	In afwijking van artikel 93, <u>onverminderd artikel 20/1 van de wet van 30 november 1998</u> , mag een doorgifte van persoonsgegevens aan een land dat geen lid is van de Europese Unie of aan een internationale organisatie, hetwelk geen waarborgen biedt voor een passend beschermingsniveau, slechts plaatsvinden wanneer: (...)